

ເຮົາຮັກຜູ້ໃດເຮົາກໍຕິດຮຽນຂໍຮຽນສອນຜູ້ນຳ

ໂດຍ ແອວເດີ ດີ ທອດ ຄິສໂຕເຟີສັນ

ແຫ່ງສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຄາດໝາຍສູງ. ຄວາມຄາດໝາຍຂອງພຣະອົງນຳເຮົາແມ່ນສະແດງອອກໂດຍພຣະບຸດຂອງພຣະອົງພຣະເຢຊູຄິດ ໃນຖ້ອຍຄຳທີ່ວ່າ: “ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຢາກໃຫ້ເຈົ້າດີພ້ອມຄືກັນກັບເຮົາ, ຫລື ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ ຜູ້ປະທັບຢູ່ໃນສະຫວັນຊົງດີພ້ອມ” (3 ນິໄຟ 12:48). ພຣະອົງຢາກໃຫ້ເຮົາເປັນຄົນສັກສິດ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບຂອງຊຸນສູງ (see D&C 88:22) ແລະ ຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ (see Moses 6:57). ພຣະອົງຮູ້ວ່າເຮົາຕ້ອງເຮັດສິ່ງໃດ, ສະນັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປຽນສະພາບຂອງເຮົາເປັນໄປໄດ້, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ນອບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດການຊົດໃຊ້ ແລະ ການຟືນຄືນຊີວິດຂອງພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຮົາ.

ໃນທຸກສິ່ງຢ່າງນ, ຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືຢາກໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະອົງສາມາດປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນສຸດຍອດ, ໄດ້ຢູ່ນຳພຣະອົງຊົ່ວນິລັນດອນ, ແລະ ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ. ຫລາຍປີກ່ອນແອວເດີ ດາລິນ ເອັອ ໂອກ ໄດ້ອະທິບາຍວ່າ: “ການພິພາກສາຄຽງສູດທ້າຍບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງແຕ່ການປະເມີນຈຳນວນຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວທີ່ໄດ້ກະທຳໄປ—ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ. ມັນເປັນຄວາມຮູ້ເຖິງຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຮົາ—ຜູ້ທີ່ເຮົາກາຍເປັນ. ການດຳລົງຊີວິດໄປຊຶ່ງແຕ່ລະວັນນັ້ນ ແມ່ນບພຽງພໍ. ພຣະບັນຍັດ, ພິທີການ, ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະກິດຕິຄຸນບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງທີ່ເຮົາໃຊ້ມັດຈຳໄວ້ໃນບັນຊີທະນາຄານຢູ່ສະຫວັນ. ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄິດເປັນແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນເຖິງວິທີທີ່ເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຢາກໃຫ້ເຮົາເປັນ.”¹

ໜ້າເສຍໃຈທີ່ຊາວຄິດສ່ວນຫລາຍບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຄາດຫວັງໃນຜູ້ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຫລາຍຂະໜາດໃດ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຫລຽວເບິ່ງພຣະອົງເປັນແບບຜູ້ຮັບໃຊ້ເທົ່ານັ້ນ “ຜູ້ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການເທົ່ານັ້ນເມື່ອທຸນຂໍ” ຫລື ເປັນຜູ້ຊ່ອຍ “ໃຫ້ຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈກ່ຽວກັບຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ.”² ຖ້າເປັນແນວນັ້ນກໍເປັນການມອງສາສນາໃນທາງທີ່ວ່າ “ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປຽນແປງຊີວິດ.”³ “ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ,” ນັກຂຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ຂຽນວ່າ, “ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີຂອງຊາວເຮັບເຮີ ແລະ ຊາວຄິດວ່າ ບພຽງແຕ່ເປັນການຜູກມັດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເປັນທັງຊີວິດຂອງເຮົານຳອີກ. ພຣະຄິສຕະທຳຄຳພີຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວພັນກັບສິ່ງເປັນສິ່ງຕາຍ, ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເປັນຕາໜ້າຮັກຊຶ່ງ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເສຍສະລະດ້ວຍຄວາມຮັກ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເຮັດພໍແປະງຸບາງໆເທົ່ານັ້ນ.”⁴

ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວເຖິງທັດສະນະຢ່າງໜຶ່ງ ແລະ ຖ້າເຮົາປະຕິບັດຕາມ ເຮົາຈະບັນລຸຕາມຄວາມຄາດໝາຍ ຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນໄດ້. ນາມຄື—ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບຮູ້ ແລະ ສະແຫວງຫາການດັດແປງ. ການດັດແປງ ແມ່ນສຳຄັນຫລາຍ ຖ້າເຮົາຢາກຫລຸດຫລອມຊີວິດ “ໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມ, ຕາມພຣະຮາຊທານທີ່ພຣະຄິດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້” (ເອເຟໂຊ 4:13). ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງການຕິສອນວ່າ, “ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕິສອນ ຄົນທີ່ພຣະອົງຮັກ” (ເຮັບເລີ 12:6). ເຖິງແມ່ນມັນເປັນສິ່ງຍາກທີ່ຈະອົດທົນຕ, ແຕ່ເຮົາຄວນຊົມຊື່ມທີ່ພຣະເຈົ້າ ນັບຖືເຮົາວ່າ ເປັນຜູ້ມີຄ່າຄວນສຳລັບການຕິສອນນາມ.

ການຕິສອນອັນສູງສົ່ງມີຈຸດປະສົງຢ່າງໜ້ອຍຢູ່ສາມຢ່າງ: (1) ເພື່ອໃຫ້ເຮົາກັບໃຈ, (2) ເພື່ອຫລຸດຫລອມ ແລະ ຊຳລະລ້າງເຮົາ, ແລະ (3) ເຖິງເວລາທີ່ເຮົາຈະເດີນໄປໃນເສນທາງທີ່ພຣະເຈົ້າ ຮູ້ວ່າດີສຳລັບເຮົາ.

ກ່ອນອິນໝິດໃຫ້ພິຈາລະນາການກັບໃຈ, ເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນສຳລັບ ການໃຫ້ອະໄພ ແລະ ການຊຳລະລ້າງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ປະກາດວ່າ, “ເຮົາຮັກຜູ້ໃດເຮົາກໍຕິດຮຽມຂໍ້ຮຽນສອນຜູ້ນາມ ເຫດສະນນຈົງມີໃຈຮ້ອນຮົນ ແລະ ກັບໃຈເສຍໃໝ່” (ພຣະນິມິດ 3:19). ພຣະອົງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈຳຕ້ອງຖືກຕິສອນຈົນກວ່າ ພວກເຂົາຈະຮຽນຮູ້ການເຊື່ອຟັງ ຖ້າຫາກຈຳເປັນ ໂດຍສິ່ງຊົງພວກເຂົາທົນທຸກ (see D&C 105:6; see also D&C 1:27). ໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິສອນຜູ້ນຳສີຄົນຂອງສາສນາຈັກໃຫ້ກັບໃຈ (ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະອົງຈະຕິສອນຫລາຍຄົນໆພວກເຮົາໃຫ້ກັບໃຈ) ເພາະການບໍ່ໄດ້ສັ່ງສອນລູກໆຂອງຕົນ ຕາມພຣະບັນຍັດ ແລະ ເພາະການ ບໍ່ໄດ້ພາກພຽນ ແລະ ເປັນຫ່ວງເປັນໄຍນຳຄອບຄົວ (see D&C 93:41–50). ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດຢູ່ໃນພຣະຄຳພິມມ່ອນໄດ້ກັບໃຈເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ປະທັບຢູ່ໃນກ້ອນເມກ ແລະ ກ່າວກັບລາວ “ເປັນເວລາສາມຊົ່ວໂມງ ... ແລະ ໄດ້ຕິສອນລາວ ເພາະລາວບໍ່ຈຳທີ່ຈະເອນ ຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ເບິ່ງ ອີເທີ 2:14). ເພາະລາວເຕັມໃຈຍອມຮັບການຕິສອນແທ້ໆ ສະນັ້ນນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດຈຶ່ງສາມາດຫລຽວເຫັນພຣະຜູ້ໄຖ່ກ່ອນພຣະອົງມາເກີດ (ເບິ່ງ ອີເທີ3:6–20). ຜົນຂອງການຕິສອນຂອງພຣະເຈົ້າຄືການກັບໃຈ ທີ່ພາໄປສູ່ຄວາມຊອບທຳ (ເບິ່ງ ເຮັບເລີ 12:11).

ນອກເໜືອໄປຈາກການກະຕຸ້ນການກັບໃຈຂອງເຮົາແລ້ວ, ການອົດທົນກັບການຕິສອນຈະຊ່ອຍໃຫ້ເຮົາ ສາມາດຕຽມຕົວສຳລັບສິດທິພິເສດທາງວິນຍານນຳອີກ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຕ້ອງຮັບການທົດລອງໃນສິ່ງທັງປວງເພື່ອພວກເຂົາຈະພ້ອມຮັບລັດສະໝີພາບ ທີ່ເຮົາມີໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ລັດສະໝີພາບຂອງສີໂອນ ແລະ ຄົນທີ່ຈະບໍ່ທົນຕການຕິສອນ ກໍບໍ່ສົມຄວນກັບອານາຈັກຂອງເຮົາ (see D&C 136:31). ອີກປ່ອນໜຶ່ງ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ເພາະຄົນທັງຫລາຍເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ຈະບໍ່ອົດທົນຕການຕິສອນ, ແຕ່ປະຕິເສດເຮົາ, ຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະ

ໃຫ້ບໍລິສຸດບໄດ້ (see D&C 101:5; ເບິ່ງ ເຮັບເລີ 12:10 ນຳອີກ). ດັ່ງທີ່ແອວເດີ ພອນ ວີ ຈອນສັນ ໄດ້ກ່າວມາເຊ່ານ, ເຮົາຕ້ອງລະວັງວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ພິຈາລະນາສິ່ງດຽວນໜຶ່ງຊ່ອຍເຮົາສູ່ສັກສະນະອັນສັກສິດ.

ຜູ້ຕິດຕາມແອວມາໄດ້ຈັດຕັ້ງສີໂອນຂຽນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ, ແຕ່ແລ້ວໄດ້ຖືກນຳໄປສູ່ການເປັນຂ້າທາດ. ພວກເຂົາບໍ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານ, ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ, ມີບັນທຶກໄວ້ວ່າ:

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະຕິສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທົດລອງຄວາມອົດທົນຂອງເຂົາ ແລະ ສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ---ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ ຜູ້ດຽວກັນນັບຈະຖືກຍົກຂຽນໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນກັບຜູ້ຄົນພວກນ (ເບິ່ງ ໂມໄຂຢາ 23:21–22).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຄວາມເຂມແຂງໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາລະຂອງພວກເຂົາເບົາບາງລົງ ຈົນເກືອບບູຮູ້ສຶກວ່າມີຫຍັງຢູ່ເທິງປ່າພວກເຂົາ, ແລະ ຈາກນັ້ນ ເມື່ອເຖິງເວລາ ພຣະອົງກໍໄດ້ປິດປອຍພວກເຂົາ (ເບິ່ງ ໂມໄຂຢາ 24:8–22). ສັດທາຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເຂມແຂງຂຽນເພາະປະສົບການຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມສຸກກັບຄວາມສຳພັນພິເສດນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ວິທີໜຶ່ງອີກເພື່ອຕິສອນ ຫລື ດັດແປງເຮົາ ໃນການນຳພາເຮົາໄປສູ່ອະນາຄົດທີ່ເຮົາບອາດສາມາດວາດພາບເຫັນໄດ້, ແຕ່ພຣະອົງຮູ້ວ່າ ມັນເປັນວິທີທີ່ດີສຳລັບເຮົາ. ປະທານຮິວ ບີ ບຣາວ, ອາດິດອັກຄະສາວິກ ແລະ ເປັນທີ່ປຶກສາໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ໄດ້ເວົ້າປະສົບການຂອງເພິ່ນໃຫ້ຟັງ. ເພິ່ນບອກກ່ຽວກັບການຂູ່ບ້ານສວນທີ່ເກົ່າແກ່ບ່ອນໜຶ່ງຢູ່ການາດາຫລາຍປີມາແລ້ວ. ເມື່ອເພິ່ນໄປທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ສ້ອມແປງມັນ, ເພິ່ນໄດ້ເຫັນຝຸ່ນໝາກເກດຝຸ່ນໜຶ່ງທີ່ສູງຫຼາຍພິດ (1.8 ແມັດ) ແຕ່ບໍ່ເກີດໝາກ, ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງຕັດງ່າມັນອອກ ເຫລືອແຕ່ຕົ້ນ. ແລ້ວເພິ່ນຫລຽວເຫັນງ່າສະໜັງນັ້ນນຳຢ່າງໃສ່ງໄຫລອອກມາ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຄິດວ່າມັນຮ້ອງໃຫ້ ແລະ ກ່າວວ່າ:

“ເຈົ້າເຮັດແນວນັ້ນກັບຂ້ອຍໄດ້ແນວໃດ? ຂ້ອຍພະຍາຍາມໃຫຍ່ຂຽນ.... ແຕ່ເຈົ້າມາຕັດຂ້ອຍລົງ. ຕາມໄມ້ທຸກຕາມຢູ່ໃນສວນນ ຈະດູຖຸກຂ້ອຍ.... ເຈົ້າເຮັດແນວນັ້ນກັບຂ້ອຍໄດ້ແນວໃດ? ເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງສວນ ບໍ່ແມ່ນຫວະ.”

ປະທານບຣາວຕອບວ່າ, “ຝຸ່ມໝາກໄມ້ນ້ອຍເອີຍ, ຂ້ອຍເປັນເຈາຂອງສວນ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈາເປັນຫຍັງ. ຂ້ອຍບໜ້າໃຫ້ເຈາເປັນຕນໝາກໄມ້ໃຫຍ່ ຫລື ເປັນຫົມແນວໃດດອກ. ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈາເປັນຕນໝາກເກດ, ແລະ ມໜຶ່ງ, ຕນໝາກເກດເອີຍ, ເມື່ອເຈາເຕັມໄປດ້ວຍໝາກ, ເຈາຈະເວົ້າວ່າ, ‘ຂອບໃຈເດເຈາຂອງສວນເອີຍ ທີ່ຮັກຂ້ອຍພໍຈົນວ່າໄດ້ຕັດຂ້ອຍລົງ.’”

ຫລາຍປີຕໍ່ມາ, ປະທານບຣາວໄດ້ເປັນເຈາໜ້າທີ່ໃນກອງທັບຂອງການາດາ ຮັບໃຊ້ຢູ່ປະເທດອັງກິດ. ເມື່ອເຈາໜ້າທີ່ໃຫຍ່ຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໃນສະໜາມຮົບ, ປະທານບຣາວເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ສາມາດເລື່ອນຂຸນເປັນນາຍພົນເອກ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖືກສັ່ງໃຫ້ໄປຫາຫ້ອງການຢູ່ກຸງລອນດອນ. ເຖິງແມ່ນວ່າປະທານບຣາວເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການເລື່ອນຂຸນ, ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຖືກປະຕິເສດເພາະເພິ່ນເປັນຄົນມໍ່ມ່ອນ. ຜູ້ບັນຊາການຄົນໜຶ່ງບອກເພິ່ນວ່າ “ທ່ານສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງນ, ແຕ່ພວກເຮົາມອບມັນໃຫ້ທ່ານບໍ່ໄດ້.” ປະທານບຣາວໄດ້ໃຊ້ເວລາ 10 ປີ ດ້ວຍຄວາມຫວັງ ແລະ ອະທິຖານ, ແຕ່ໂອກາດນັບໄດ້ລອດວ່າງມີຂອງເພິ່ນໄປ ເພາະການຮັກຫລັງຊັງປ່ຽງ. ປະທານບຣາວໄດ້ເລົ່າຕໄປວ່າ:

“ຂ້າພະເຈາໄດ້ຂຸນລົດໄຟກັບບ້ານ ... ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດໃຈ, ດ້ວຍຄວາມຂົມຂື່ນຢູ່ໃນຈິດໃຈ.... ເມື່ອຂ້າພະເຈາໄປເຖິງບ່ອນພັກ,... ຂ້າພະເຈາໄດ້ໂຍນໝວກໃສ່ບ່ອນນອນ. ຂ້າພະເຈາກຳກຳປນ, ແລະ ຍົກມັນຂຸນເທິງຟາ. ຂ້າພະເຈາໄດ້ເວົ້າວ່າ, ‘ພຣະອົງເຮັດແນວນນຳຂ້ານ້ອຍໄດ້ແນວໃດ? ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢາງທີ່ຂ້ານ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້. ບມີສິ່ງໃດທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດ—ທີ່ຂ້ານ້ອຍຄວນເຮັດ—ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດເທື່ອ. ພຣະອົງເຮັດແນວນນຳຂ້ານ້ອຍໄດ້ແນວໃດ?’ ຂ້າພະເຈາມີຄວາມຂົມຂື່ນຫລາຍ.

“ແລ້ວຂ້າພະເຈາໄດ້ຍິນສຽງ, ແລະ ຈິສຽງຂອງຜູ້ກ່າວໄດ້. ມັນເປັນສຽງຂອງຂ້າພະເຈາເອງ ກ່າວວ່າ, ‘ຂ້ອຍເປັນເຈາຂອງສວນ. ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈາເປັນຫຍັງ.’ ຄວາມຂົມຂື່ນນັບໄດ້ອອກໄປຈາກຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈາ, ແລະ ຂ້າພະເຈາໄດ້ຄູ່ເຂົາລົງຢູ່ຂ້າງຕຽງ ແລະ ທູນຂໍໃຫ້ພຣະອົງອະໄພໃຫ້ຂ້າພະເຈາສຳລັບຄວາມອະກະຖັນຍູຂອງຂ້າພະເຈາ....

“ບັດນ, ເກືອບເຖິງ 50 ປີຜ່ານມາແລ້ວ, ຂ້າພະເຈາໄດ້ຫລຽວຂນຫາພຣະເຈາ ແລະ ກ່າວວ່າ, ‘ຂອບພຣະໄທ, ເຈາຂອງສວນ, ທີ່ໄດ້ຕັດຂ້ານ້ອຍລົງ, ເພາະຮັກຂ້ານ້ອຍຫລາຍເຖິງຂນທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຈັບປວດ.’”⁵

ພຣະເຈາຮູ້ວ່າທ່ານຮິວ ບີ ບຣາວ ຈະກາຍເປັນຫຍັງ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ສິ່ງນັບເກີດຂນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ້າວໜ້າຂນໃນຊີວິດຕຽມຕການເປັນອັກຄະສາວິກທີ່ສັກສິດ.

ຖ້າເຮົາມີຄວາມປາຖະໜາແທ້ໆ ແລະ ພະຍາຍາມເຮັດຕາມຄວາມຄາດໝາຍຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ, ແລ້ວພຣະອົງຈະເບິ່ງວ່າ ເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ອຍເຫລືອໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການ ບວ່າມັນເປັນການປອບໂຍນ, ເພີ່ມກຳລັງ, ຫລື ຕິສອນ. ຖ້າເຮົາເປີດຮັບມັນ, ແລ້ວການດັດແປງຈະມາເຖິງໃນຫລາຍວິທີທາງ ແລະ ໃນຫລາຍແຫລ່ງ. ມັນອາດມາເຖິງໃນຕອນທີ່ເຮົາອະທິຖານ ເພາະພຣະເຈົ້າກ່າວແກ່ຈິດໃຈຂອງເຮົາຜ່ານທາງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (see D&C 8:2). ມັນອາດມາເຖິງໃນທາງຄຳອະທິຖານບອກວ່າ ບ ຫລື ແຕກຕ່າງຈາກ ສິ່ງທີ່ເຮົາຄາດຄິດ. ການຕິສອນອາດມາເຖິງຕອນເຮົາສຶກສາພຣະຄຳພີ ແລະ ຖືກຕັກເຕືອນກ່ຽວກັບຄວາມ ບົກຜ່ອງ, ບເຊື້ອຟັງ, ຫລື ການບເອົາໃຈໃສ່ຂອງເຮົາ.

ການດັດແປງສາມາດມາເຖິງຜ່ານຄົນອື່ນ, ໂດຍສະເພາະຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າຕົນໃຈໃຫ້ຊ່ອຍສົ່ງເສີມຄວາມ ຫລຸກຂອງເຮົາ. ອັກຄະສາວິກ, ສາດສະດາ, ປິຕູ, ອະທິການ, ແລະ ຄົນອື່ນໆທີ່ຖືກນຳມາໄວ້ຢູ່ໃນສາສນາຈັກ ໃນປະຈຸບັນນີ້ ເຊັ່ນດຽວກັບໃນສະໄໝໂບຮານ ແມ່ນ “ເພື່ອຈັດຕຽມໃໝ່ພື້ນທີ່ຫລາຍຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອເສີມສ້າງພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ຈະເລີນຂຶ້ນ” (ເອເຟໂຊ 4:12). ບາງທີ່ອາດແມ່ນສິ່ງທີ່ກ່າວຢູ່ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ທີ່ມາເຖິງທ່ານເພື່ອເອນທ່ານໃຫ້ກັບໃຈ ຫລື ດັດແປງ ຊຶ່ງຖ້າເຊື່ອຟັງຕາມ ແລ້ວທ່ານຈະຖືກຍົກຂຶ້ນຫາບ່ອນສູງ. ເຮົາສາມາດຊ່ອຍເຫລືອຊຶ່ງກັນແລະກັນໃນໝູ່ ສະມາຊິກດ້ວຍກັນ; ນນຄືເຫດຜົນຕົວຕົວທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຈັດຕຽມສາສນາຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ. ເຖິງແມ່ນເຮົາອາດປະເຊີນກັບກໍລະນີທີ່ບາງຄົນ ບໍ່ມີຄວາມນັບຖື ຫລື ມີຄວາມຮັກຕເຮົາ, ແຕ່ກໍຍັງເປັນການດີຢູ່ ທີ່ຈະໃຊ້ຄວາມອ່ອນນ້ອມຕອບແທນ ແລະ ເລືອກເອົາສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕເຮົາ.

ການດັດແປງ, ຫວັງວ່າຈະອ່ອນໂຍນ, ກໍສາມາດມາຈາກຄູ່ຄອງຂອງເຮົາໄດ້ຄືກັນ. ແອວເດີ ຣິເຈິດ ຈີ ສະກາດ ຜູ້ຊຶ່ງຫາກໍໄດ້ກ່າວຜ່ານມາກ່ຽວກັບການແຕ່ງງານຂອງເພີ່ນ. ຈິນນິນ ພັນລະຍາຂອງເພີ່ນໄດ້ຕັກເຕືອນເພີ່ນໃຫ້ຫລຽວ ເບິ່ງໜ້າຜູ້ທີ່ເພີ່ນເວນນຳ. “ອ້າຍຫລຽວເບິ່ງພນຫ້ອງ, ເບິ່ງເພດານ, ເບິ່ງປອງຢຽມ, ເບິ່ງທຸກບ່ອນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຫລຽວສືບຕາເຂົາເຈົ້າ,” ນາງໄດ້ເວົ້າ. ເພີ່ນກໍໄດ້ເອົາການຕິສອນອັນອ່ອນໂຍນນນໃສ່ໄວ້ໃນໃຈ, ແລະ ສິ່ງນນໄດ້ ຊ່ອຍໃຫ້ເພີ່ນແນະນຳ ແລະ ເຮັດວຽກນຳຜູ້ຄົນໄດ້ຄືກວ່າເກົ່າ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເຄີຍຮັບໃຊ້ເຜີຍແຜ່ ເຕັມເວລາ, ຕອນນນ ພາຍໃຕ້ການຂຶ້ນຂອງປະທານສະກາດ, ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເປັນພະຍານໄດ້ວ່າ ເພີ່ນໄດ້ສືບຕາກັບຄືນທີ່ເພີ່ນເວລາລົມນຳ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍກ່າວເນນຕື່ມອີກວ່າ ເມື່ອເພີ່ນຫລຽວສືບຕາຄືນທີ່ ຕ້ອງໄດ້ດັດແປງ, ເບິ່ງຄືວ່າ ເພີ່ນສາມາດຫລຽວເຫັນໝົດທຸກຢ່າງ.

ພແມ່ສາມາດ ແລະ ຕ້ອງດັດແປງ ແລະ ຕິສອນລູກໆຂອງຕົນ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຫລົງໄປຫາມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ. ປະທານບອຍ ເຄ ແພັກເກີ ໄດ້ສັ່ງເກດເຫັນວ່າ ເມື່ອບາງຄົນມີໜ້າທີ່ທີ່ຈະຊ່ອຍດັດແປງ ແຕ່ຄົນໆນນບໍ່ດັດແປງ, ກໍໝາຍຄວາມວ່າເຂົາຄິດແຕ່ນຳຕົນເອງ. ຈິງຈິຈຳໄວ້ວ່າ ການຕຳນິຕິຕຽນນນ ຕ້ອງໃຫ້ເປັນໄປໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ, ດ້ວຍຄວາມໜັກແໜ້ນ ຫລື ແຈ່ມແຈ້ງ, ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຕົນໃຈ;

ແລະ ຈາກນັ້ນ ໃນເວລາຕໍ່ມາ ຈິງສະແດງຄວາມຮັກເພິ່ມຂຶ້ນຕໍ່ຄົນທີ່ທ່ານຕໍານິ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະຖືວ່າ
ທ່ານເປັນສັດຕູຂອງເຂົາ (see D&C 121:43).

ຈິງຈິຈໍາໄວ້ວ່າ ຖ້າເຮົາບຍອມດັດແປງ, ແລ້ວຄົນອື່ນອາດຈະເຊົາຊ່ອຍເຫລືອ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາຈະຮັກເຮົາ
ຫລາຍປານໃດກໍຕາມ. ຖ້າເຮົາລມເຫລວບໍ່ດັດແປງຕະຫລອດຫລັງຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ຕິສອນເຮົາຕາຍເຫຼືອ,
ແລ້ວພຣະອົງກໍຈະຢຸດຄືກັນ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ວິນຍານຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ພະຍາຍາມຢູ່ກັບມະນຸດສະເໝີໄປ
(ເບິ່ງ ອີເທີ 2:15). ໃນທີ່ສຸດ, ການຕິສອນຂອງເຮົາສ່ວນຫລາຍຂອງເຮົາຄວນມາຈາກພາຍໃນ—
ເຮົາຄວນກາຍເປັນຄົນດັດແປງຕົວເອງ. ວິທີໜຶ່ງທີ່ເພື່ອນຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າແອວເດີ ໂຈເຊັບ ບີ ເວີດລິນ
ໄດ້ກາຍເປັນສາມູນສິດທີ່ບໍ່ລິສຸດ ແລະ ຖ່ອມຕົນທີ່ສຸດຄື ເພິ່ນຈະສໍາຫລວດກວດກາເບິ່ງໜ້າ
ທີ່ມອບໝາຍຂອງເພິ່ນສະເໝີ. ໃນຄວາມພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເບິ່ງພໍໃຈກັບເພິ່ນ,
ເພິ່ນໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຮຽນເຮັດໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ແລະ ຈາກນັ້ນເພິ່ນໄດ້ນໍາໃຊ້ສິ່ງທີ່ເພິ່ນຮຽນຮູ້
ດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ.

ເຮົາທຸກຄົນສາມາດບັນລຸຄວາມຄາດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ບໍ່ວ່າເຮົາຈະມີຄວາມສາມາດໜ້ອຍຫລາຍ
ປານໃດກໍຕາມ. ໂມ ໂຣໄນໄດ້ກ່າວວ່າ, “ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິງມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມໃນ
ພຣະອົງ, ແລະ ປະຕິເສດຕົນຈາກຄວາມບໍ່ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານປະຕິເສດຕົນ
ຈາກຄວາມບໍ່ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ, ແລະ ຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດພະລັງ, ຈິດໃຈ, ແລະ ກໍາລັງຂອງ
ທ່ານ, ເມື່ອນັ້ນພຣະຄູນຂອງພຣະອົງຈິງພຽງພໍສໍາລັບທ່ານ, ເພື່ອ ໂດຍພຣະຄູນຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຈະດີພ້ອມ
ໃນພຣະຄຣິດ” (ໂມ ໂຣໄນ 10:32). ເຮົາຕ້ອງມີຄວາມພາກພຽນ, ອຸທິຕົນເພື່ອຈະໄດ້ຮັບພຣະຄູນອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ເປັນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຮ່ວມດ້ວຍການຍອມຕາມຕິສອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກັບໃຈດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ
ແທ້ໆ. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈິງອະທິຖານທຸນຂໍການຕິສອນດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ດົນໃຈຂອງພຣະອົງ.

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈິງຄໍາຊື່ທ່ານໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະບັນລຸຕາມຄວາມຄາດໝາຍສູງຂອງພຣະອົງ ແລະ
ໄດ້ຮັບຄວາມສຸກອັນເຕັມປຽມ ແລະ ຄວາມສະຫງົບທີ່ຕາມມານນ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ສາມາດກາຍເປັນໜຶ່ງນໍາພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຣິດໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານຢ່າງຖ່ອມຕົນ ແລະ
ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈເຖິງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ພຣະບຸດທິຮັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ເຖິງຄວາມສຸກ
ທີ່ເຮົາສາມາດໄດ້ຮັບທັງໝົດເພາະພຣະອົງ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. Dallin H. Oaks, "The Challenge to Become," *Liahona*, Jan. 2001, 40.
2. Kenda Creasy Dean, *Almost Christian: What the Faith of Our Teenagers Is Telling the American Church* (2010), 17.
3. Dean, *Almost Christian*, 30; see also Christian Smith and Melinda Lundquist Denton, *Soul Searching: The Religious and Spiritual Lives of American Teenagers* (2005), 118–71.
4. Dean, *Almost Christian*, 37.
5. Hugh B. Brown, "The Currant Bush," *Liahona*, Mar. 2002, 22, 24.